

okala elektriska kraftföretag här och var att utföras i Sverige. Först 1905—1910 kom emellertid det verkliga genombrötet, då flera av landets största vattenkraftcentraler såsom Trollhättan, Gullspång, Lagananläggningarna m. fl. byggdes. Utvecklingen därefter kännetecknas av en förundransvärd snabbhet. År 1900 fanns i Sverige utbyggd vattenkraft på tillsammans 250,000 turbinhastkrafter; år 1929 uppgick motsvarande siffra till ej mindre än 1,600,000 turbinhastkrafter eller c:a 18 pr. av naturtillgången.

Till jämförelse kan nämnas att i hela Förenta staterna det utbyggda vattenkraften samtidigt uppskattades till 13,500,000 hästkrafter.

Den totala produktionen av elektrisk energi i Sverige uppgick år 1929 till c:a 4,85 miljarder kilowattimmar, vilket motsvarar c:a 800 kilowattimmar per innevånare och år, en siffra, som i Europa överträffas endast av Norge och Schweiz, medan motsvarande siffra för Förenta staterna beräknas till 780. Av den totala elektricitetsproduktionen falla i runt tal 96 proc. på vattenkraftstationer och endast 4 proc. på värmekraftstationer. De svenska värmekraftstationerna användas i regel endast såsom komplettering till vattenkraften vid belastningsspetsar och för lagvattenreserv samt behöva därför vanligen hållas i gång endast under mycket korta tidsperioder.

Storindustrin förbrukar icke mindre än 82 procent av hela den svenska kraftproduktionen. Förbrukningen för borgerliga ändamål i städer och samhällen utgör endast 7 procent av det hela. Likaledes är procentsiffran för landsbygdens förbrukning liten. Men dessa låga procenttal bero ej på en ofullständig elektrifiering av hem, hushåll och lantbruk, utan endast på storindustriens dominerande kraftbehov; snarare är den borgerliga elektrifieringen i Sverige mycket långt genomförd.

I själva verket börjar den elektriska kraften att betraktas såsom en av livets nödvändighetsvaror långt ut på landsbygden. På elektrifiering av hemmen nedlättes för närvarande ett intensivt arbete och många elektricitetsverk i städerna uppfatta denna såsom en av sina viktigaste uppgifter. Numera vill man ej heller låta det stanna vid en elektrifiering av belysningen och diverse småapparater, utan arbetar för de vita kolens användande även som köksbränsle. Rent ekonomiskt har en allmän elektrifiering av köken blivit lönsam på de ställen, där strömtarifferna omfälsat vid lämpligt avvägda enhetspris, och sedan apparatkostnaderna avsevärt sänkts.

Landsbygdens elektrifiering tog egentligen fart under världskrigets brist på fossilen till motordrift.

Av landets odlade areal är ro numera c:a 45 proc. försedda med elektrisk kraft, och den elektriska strömmen utnyttjas icke blott till elektrisk belysning i bostäder o ekonomibyggnader utan i alltmer växlande omfattningen även till motordrift.

På järnvägs elektrifieringens område är man efter att ha avvaktat erfarenheterna först från linjen Luleå-Riks-

gränsen samt därefter linjen Stockholm—Göteborg just i färd med att taga ännu ett stort steg, nämligen elektrifiering av Södra stambanan samt vissa förbindelselinjer mellan denna o. Västra stambanan. Därigenom skulle driften av Sveriges viktigaste statsbanelinjer göras oberoende av importerat bränsle, varjämte skulle vinnas högst betydande fördelar såväl direkt ekonomiskt som ock i fråga om trafikkapacitet och förkortning av restiden.

Den största producenten av elektrisk kraft i Sverige är staten, som genom sammanbindning av sina vattenkraftstationer vid Göta älv, Motala ström, Dalälven och sin stora ångcentral i Västerås skapat ett mäktigt kraftblock (det s. k. centralblocket) i hjärtat av Sverige samt desutom har en på 2 huvudsystem fördelat betydande kraftdistribution i Norrland. Den sammanlagda energiproduktionen på statens samtliga system utgjorde under år 1929 1,690 millioner kilowattimmar eller omkring 35 procent av den i hela riket producerade energimängden.

JOFFRE INTIME.

Det finns förvånansvärt få anekdoter om den nyligen bortgångne marskalk Joffre, konstaterar en utländsk tidning, och detta torde kanske kunna tillskrivas den omständigheten, att hans lugn under alla livets skiftande förhållanden var orubbligt, ett lugn som ju även var bidragande till att slaget vid Marne blev en fransk seger. Emellertid voro snart en mängd historier i omlopp om honom — han skrattade åt dem alla, men mest roade honom uppgiften om, att han kunde sova så mycket och så lugnt trots den kritiska situationen. Denna uppgift emanerade troligen från hans gamle vän M. Etienne, vilken i sin egenskap av f. d. minister varje kväll ringde till högkvarteret.

— Hur går det? frågade M. Etienne. Vad säger generalen?

— Generalen sover, blev svaret ständigt, ty generalen lade sig alltid tidigt.

— Ah, tres bien, tres bien, sade då M. Etienne lugnad. Om det gick dåligt, skulle generalen inte sova. . . .

Men Joffre sov lugnt, även om underrättelserna från fronten voro dåliga, ty hans stab var så välorganiserad, att han visste, att han kunde sova lugnt.

Under Marneslaget utstrålade ett orubbligt lugn och en oerhörd förtröstan ifrån honom, vilka även smittade hans officerare. "Han såg samtidigt respektgivande och lugn ut som ett lejon", karaktäriserade honom en av hans män. Man smög sig omkring på tä i hans närvaro, medan han långsamt läste de många rapporterna. I hans högra hand höll han en blyertshållare, som han brukade skruva på. Skruvade han fast den, tydde detta på, att han var missbelåten, men var rapporten tillfredsställande skruvade han upp den och skrev sitt namn med små bokstäver.

Som den typiske fransman han var, älskade Joffre sparsamhet, något som högkvarterets mässchef ofta fick erfara. Ingen vågade infinna sig ens en sekund för sent till måltiderna, under vilka generalen visade stort intresse för ma-

ten och dess kvalitet. Vid ett tillfälle hade han besök av hertigen av Connaught för en konferens. Detta störde dock ej Joffres lugn. Då man skulle slå sig ned vid middagsbordet, sade han helt enkelt:

— Var god, ers kungliga höghet, och tag plats, var ni önskar. . . .

Till högkvarteret i Chantilly kommo massor av gåvor. Från de mest avlägsna trakter i landet anlände frukt, vin, konfekt, vilt, från Portugal portvin, från Havanna cigarer, skräddare sände kläder, damer sände kuddar och en frisor skickade en bild av generalen utförd av familjens lockar. Tusentals barn skrev till "notre pere", och en man från New Zealand bad generalen sända några soldater, så att han kunde driva in sina fordringar!

Generalen inrättade en särskild byrå, som skulle besvara alla dessa skrivelser, och han var mycket noggrann med svaren, som han alltid genomläste och mycket ofta korrigerade. De voro alla försedda med hans egenhändiga underskrift.

Fotografernas angrepp tog han med samma stoiska lugn som tyskarnas, och då en fotograf protesterade emot, att det inte fanns några kartor på väggen i hans rum, lät han hänga dit några, för att det skulle se mera krigiskt ut. Då fotografen var tagen och fotografen hade avlägsnat sig, lät han återigen taga ned kartorna från väggen.

Dominionrättigheter för Indien.

Den kommission, som under några månader varit samlad i London för att samråda över Indiens framtid, avslutade sitt arbete, och vid detta sista möte höll engelske premiärminister Ramsay MacDonald ett längre tal, vari han uttalade sig över Englands framtida politik med avseende på Indien.

Först och främst utlovades amnesti åt de 50,000 personer i Indien, som på grund av sina politiska åsikter kastats i fängelse, dock med det förbehållet, att ordning först återställes inom landet. Ghandis anhängare inbjöds att delta i de underhandlingar, som måste föregå beviljandet av de utvidgade politiska rättigheterna. Så kommer en klausul, som i icke ringa mån förklarar betydelsen av det givna löftet om självstyrelse. England förbehåller sig nämligen kontrollen över Indiens finanser, dess utländska angelägenheter samt dess försvarsväsen.

Bland andra löften, som givas, är följande: utsträckning av rösträtten samt borttagandet av restriktioner, som hava sin grund i religion och kastsystem; upprättandet av en lagstiftande församling, byggd på ungefär samma principer som Förenta Staternas kongress samt medverkan från regeringens sida vid lösningen av hinduernas egna kommunala angelägenheter.

Detta är just icke den slävs självstyrelse, för vars förverkligande Ghandi och 50,000 av hans anhängare nu försäkra i Indiens fängelser, och det synes föga troligt, att de med någon slags entusiasm skola gå in på det gjorda erbjudandet.

TAG MIG HEM

FÖR 50c!

The Premier Spic Span

(den yppriga, lätthanterliga lilla elektriska dammsugaren) jämte blås- och desinfektionsapparaten, kan nu för någon tid framåt erhållas för

ENDAST 50c. KONTANT — BALANSEN I LÄTTA VILLKOR

Till vår kunder leverera vi en Spic Span C.O.D. Betala leverantören 50c. Balansen erlägges med \$1.00 per månad och påföres eder ljusräkning.

Tel:	City of Winnipeg	Avbetalning
848 133	Hydro Electric System	\$19.75.
848 131		Kontant
848 132	55-59 PRINCESS ST.	\$18.75.

Brevlådan.

Vi ha haft nöjet mottaga ett stort antal brev från ett flertal korrespondenter. Tyvärr måste vi låta en del av dessa stå över till nästa veckas nummer, då bristande utrymme hindrar oss att införa dem nu. Red.

Fort William, Ont.

Dödens skördar.

I en ålder av nära 59 år gammal avled å McKeller Hospital torsdagen den 22 jan. Nils Karlson. Han var född den 17 febr. 1872 i Vännäs, Vesterbottens län. År 1896 in- gick han äktenskap med Fanny, Erika Nordgren. Familjen flyttade från Sverige till Canada i aug. 1907.

Närmast sörjande äro hans hustru samt tre söner, Sven, bosatt i Vancouver, Sigfrid o. Torsten i Fort William, samt två bröder, Peter, bosatt i Buchanan, Sask., den andre i Sverige, och två systrar också bosatta i Sverige, samt en sväger och svägerska i Fort William.

Begravningen förrättades måndagen den 26 jan., av pastor Pontus Peterson samt hölls från lutherska Zion kyrkan. Den fullsatta kyrkan vittnade om den stora vänkrets, han hade såsom en väl känd och aktad man. Liktalet hölls med ledning av Uppenbarelsebokens 14: 13. Saliga äro de döda, som i Herren dö häfelter. Ja, säger Anden, de skola få vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följa dem efter.

Pastor P. O. Ekström från skandinaviska baptistförsamlingen i Port Arthur talade också vid baren.

Genom hans bortgång har vår församling gjort en stor förlust. Han var en god och trogen medlem, samt föreståndare och lärare i söndagsskolan i 20 år. Vi komma att sakna honom både i hans arbete för församlingen och i hans vittnesbörd av levande tro och gudsfruktan. Han var till ycket byggmästare. Det sista arbetet, han utförde, var, att han förestod återuppbyggan-

de av vår kyrka efter askslaget i september månad förra året. Frid över hans minne. P. P. P.

Centralkommittens årsmöte.

I måndags afton avhölls i Norska Baptistkyrkan Skand. Centralkommittens ord. årsmöte. Antalet mötesdeltagare var relativt stort, och då en hel del ärenden förelägo, drog mötet ganska långt ut på tiden.

Styrelseval förrättades och utföll sålunda: ordf. Arthur Anderson, (omvald), v. ordf. Oliver Haller, sekr.: Victor Wickberg, kassör: H. P. A. Hermanson (omvald.) finanssekr.: M. A. Meyer (omvald) Till förvaltningskommitte valdes herrar Anderson, Haller, Gust och Meyer. Finanskommitte blev herrar Axel Pearson, C. Kummen och O. H. Walby. Till revisorer utsågos: herrar Fred Steele, Helmer Johnson och Fred Johnson.

Vid årsmötet inflöto följande donationer: Elmwood Mission Church \$50.00; Logan Mission Church, Young Peoples Society \$10.00; Föreningen Norden \$25.00; Svenska Förbundet, Lokalavdelningen "Winnipeg" \$5.00. Summa 90 dollars.

Utförligare referat över mötet kommer att inflyta i nästa nummer av S. C. T.

LÄKEROL

är den absolut bästa

halsläkaren.

För affärsmän på platser varrest vi ej äro representerade sända vi på begäran provlådor.

Nu till salu hos alla väl-sorterade skandinaviska diversehandlare i Canada.

The Läkerol

Distributors

Oscar Johnson

908 May st. Port Arthur, Ont.